

(Lüsemme) (♩ = 126)

Mahv-et- ti be- ni bir sa- çı
zer a- fet e- fen- dim
Çek dir- di ba- na cev- ru ce-
fa mih- net e- fen-
(S---a---z)
dim Bi- ga-ne- li-
şim san- ma sa- kin gaf-
let e- fen- dim A- fet-zede-
dir sim- di gö-nül
(S---a---z)
af- vet e- fen- dim
(Ara nâzı)

Lahvetti beni bir saçı zer, efendim
Çektirdi bana cevri cefa, mihnet, efendim
Biganeliğim sanma sahin gaffet, efendim
Afet-zededir şimdi gönül, afvet, efendim

Yollarca süründüm bu yaman aşk ovasında
Lal oldu gönül murgu, ezildi yuvasında
Çok fırtına atlattı mahabbet havasında
Afet-zededir şimdi gönül, afvet, efendim

Artık bu yıkık dilde bugün hiç bir emel yok
Mazide kalan günleri tazmine bedel yok
Bir öyle harab oldu ki tamire mahal yok
Afet-zededir şimdi gönül, afvet, efendim

Cüneyt KOSAL